

Julius Kronberg

1850-1921 | SWEDISH

Cleopatra

M.S. Rau
FINE ART • ANTIQUES • JEWELS

TABLE OF CONTENTS

Painting Overview..... 4

Literature 7

Museum Comparables 16

Oil on canvas | 1883
Signed and dated "Julius Kronberg Roma 1883" (lower right)
Canvas: 131½" high x 83½" wide | 334.01 cm x 212.09 cm
Frame: 141¾" high x 94" wide x 3½" deep
360.05 cm x 238.76 cm x 8.89 cm

“

Bow down and
worship the
conqueror of art!

– August Strindberg on Julius Kronberg

”

Grand. Monumental. Astonishing. At almost 11 feet high unframed, this masterpiece by Julius Kronberg stands as one of the greatest examples of 19th-century academic art outside museum walls. Kronberg's dramatic portrayal of Cleopatra is a larger-than-life work of art.

The painting is not only remarkable in scale, it is also flawlessly executed. Kronberg delivered a *tour de force* through his masterful command of space, perspective and meticulous attention to detail. Most paintings of this scale have very good detail in the foreground and less in the background. This masterpiece has extraordinary detail throughout.

This grand work was specially commissioned in 1879 by Count Fredrik Wachtmeister as a focal point for the Swedish Palace, Tistad Castle. The count was both an important Swedish diplomat and an artist. He was the director of Sweden's National Art Museum and later served as Chairman of the Nobel Foundation. Please see the photos of Kronberg's painting in the castle's grand living room on the following pages.

A triumph of the Academic style, the scene depicts Queen Cleopatra in the final moments of her life. Evoking Shakespeare's adaptation of these historic events, her maid Iras already lies dead on the floor while Cleopatra grasps the asp she will hold to her breast. The other maid, Charmian, faces away from the viewer, her despair palpable in every brushstroke. The soaring carved columns, the intricacy of Cleopatra's throne and headpiece, the tiger's pelt rug—all contribute to the work's incredible precision. Before starting on the finished painting, Kronberg produced three-dimensional wax studies of the painting's main characters, and these studies are now held in Sweden's Skansen Museum. The models helped Kronberg ensure perfect proportional accuracy in their postures.

The painting was acquired by our gallery in 2018 directly from the Wachtmeister family, heirs of Tistad Castle. It was then sold to a collector who loaned it to the Minneapolis Institute of Art for six years, where it became a show-stopping attraction.

Kronberg created very few stand-alone paintings during his career, and most can be found in Sweden's museums, including the Hallwyl Museum, Nationalmuseum and Gothenburg Art Museum. He was more often commissioned for large-scale murals and ceiling paintings, including those in Stockholm Palace and Stockholm's Royal Dramatic Theatre. In high demand in his day, the vast majority of Kronberg's compositions were privately commissioned by wealthy Swedish private clients.

Interior of the Main Salon at Tistad Castle, Sweden

PROVENANCE

Count Fredrik Wachtmeister, Tistad Castle, Nyköping

By descent to Count Nils Wachtmeister, Tistad Castle, Nyköping

Thence by descent within the Wachtmeister family

M.S. Rau, New Orleans

Private collection, Minnesota

M.S. Rau, New Orleans

Private collection, United States

LITERATURE

Små konstböcker no 11, *Julius Kronberg*, Gleerupska universitetsbokhandeln, Lund (year unknown), p. 11 (illustrated)

Sigurd Müller, *Finsk Tidskrift för Vitterhet, Vetenskap, Konst och Politik*, vol. XVIII, 1885, p. 76

G. Nordensvan, *Och Svenska Konstnärer*, Stockholm, 1892, pp. 558-559 (illustrated)

Swedish Life in Town and Country, New York and London, 1904, p. 172

R. Muther, *The History of Modern Painting*, London, 1907, p. 196

K. Asplund, *Julius Kronbergs atelier och efterlämnade arbeten*, Stockholm, 1922, p. 15-16

K. Asplund, *Julius Kronberg*, Liljevalchs catalogue no. 43, Stockholm, 1923, p. 14, no. 84

B. G. Söderberg, *Slott och herresäten i Sverige, Södermanland, band II*, Malmö, 1968, p. 236 (illustrated)

T. Björk, *Julius Kronberg – Måleriets triumfator*, Stockholm, 2016, pp. 107-110 (illustrated)

EXHIBITED

Copenhagen, Nordic Exhibition, 1884

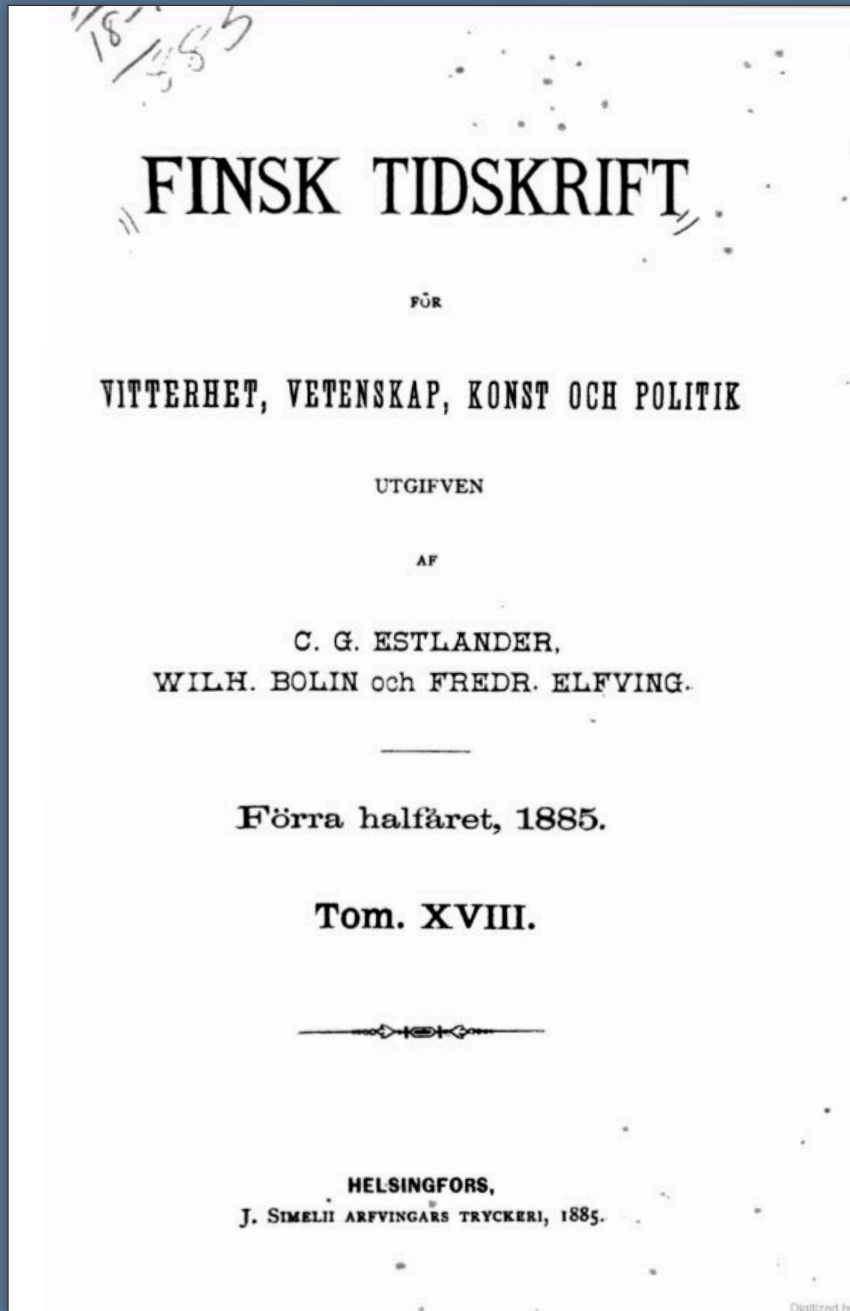
Stockholm, Blancs konstsalong, *Julius Kronberg – Måleriets triumfator* (year unknown, source: T. Björk, p. 109)

Stockholm, Liljevalchs konsthall, *Julius Kronberg, Memorial Exhibition*, 1923, cat. no. 84

Minneapolis Institute of Art, long-term loan (2019–2025)

Sigurd Müller, *Finsk Tidskrift för Vitterhet, Vetenskap, Konst och Politik*, vol. XVIII, 1885, p. 76

ris reser numera nästan hvarje svensk målare, så snart han slutat vid akademien och ofta redan dessförinnan. Det hjälper alls inte att en och annan af de mera betydande konstnärerna här hemma är efter år på det bestämdaste afråda eleverna från resor till Paris. Dessa fara dit ändå, och de veta att de, som afrådde dem, skulle sjelfva blifvit mera än de äro, om de ej föraktat Paris, som de gjort.

* * *

Efter dessa inledande ord vill jag i korthet nämna ett och annat om vårt nyaste måleri. Efter den kommande höstens utställningar kan bilden ytterligare utfyllas.

Det stora måleriet har på sista tiden lemnat helt få verk. Vi ha ej många konstnärer som bry sig om att odla den konstarten. De slå sig hellre på genren, som är lättare säljbar och behagligare att syssla med.

Cederströms »Karl den tolfte likfärd» — präktigt som historiskt motiv, medelmåttigt, minst sagdt, som målning, -- har fått ett sidostycke i Hellqvists »Gustaf den andra Adolfs lik inskeppas i Wolgast». Taflan, som ännu ej varit utställd här, liknar flertalet historiemålningar deri, att det är många medgifvanden gjorda åt publikens smak. Konungens mer än årgamla lik bäres oöfvertäckt och iklädt harnesk i en bleckkista af fyra ovanligt starka drabanter. Krigsmän och sörjande rundt omkring. Men allt är omsorgsfullt och väl gjordt, figurerna studerade ute, kompositionen förträfflig. Hade blott bärarne varit dubbelt så många —, de hade ändå haft tungt. Nu ha de fyra tvärt om så lätt som vore det en tom träbår, de buro på.

Julius Kronberg har ett större namn nu än någonsin. Utställningen i fjor af hans glänsande praktmålning »Kleopatra» var ett evenement inom Stockholmslifvet, och hans senaste arbete »Saul och David» har väckt enstämmig beundran och har af entusiastiske konstgranskare nämnts i jembredd med Munkaczys här samtidigt utställda »Kristus inför Pilatus».

Hvilken riktning inom konsten man än tillhör eller gifver företrädet, måste man erkänna storheten i Kronbergs nya tafla, som i många fall utgör hans främsta alster hittills. Det är mera hållning och framför allt mera *själ* i denna tafla än i de förra, der ytan ofta varit hufvudsak. Här är karaktersteckningen af de båda personerna det första och sista, och den är mästertlig allt igenom, på samma gång den, särskildt i Saulsfiguren, är mycket originel. Att det arkeologiska elementet i taflan är förträffligt, behöfver ej sägas, lika litet som att väfnader, draperier och dylikt äro utmärkt genomförda.

Hvad utförandet för öfrigt vidkommer, är taflan ett experiment i gult, ett farligt experiment, emedan gula toner gerna gifva en tafla en ton af konventionalism, af sjuklighet, af atelierdager. Här försvarar dock det genomgående gula sin tillvaro genom att

SVENSK KONST
OCH
SVENSKA KONSTNÄRER
I NITTONDE ÅRHUNDRADET

AF

GEORG NORDENSVAN.

Med 375 illustrationer.

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

1892

G. Nordensvan, *Och Svenska Konstnärer*, Stockholm, 1892, pp. 558-559 (illustrated)

af fladdrande »putti», som duscha henne ur snäckor. Och Hösten är vinskördens glada tid, som ej lämnar plats för någon tanke på vinter och förgängelse.

»Sommaren» och »Hösten» målades som sidostycken till »Våren». Denna hade till en början ej funnit köpare i Sverige. Efter ett par års fruktlös väntan återvände den till Rom och blef nu delvis ommålad — färgtonerna lättades upp, det hela gjordes mera luftigt och ljust, och gudinnan själf fick nu den friska ungdom och det glädtiga uttryck, man dittills saknat i hennes ansikte och gestalt. I sällskap med de båda andra årstiderna gick sedan Vårens färd ännu en gång mot norden — till Göteborg, där hela den ungdomsglada svärmen af amoriner och nymfer ändtligen fick tak öfver hufvudet.*)

Naturens lyckliga sagoväsen hade dock långt ifrån uteslutande tagit Kronbergs rörliga fantasi i anspråk. Från de senare åren förskrefvo sig så väl ett par små genrebilder i kostym — han repeterade flera gånger motivet med en täck liten page, inslumrad på ett bord mellan frukter, blommor och kostbara kärl framför en gyllenladersvägg — som ock några modellstudier i historisk dräkt, än målade i naturlig storlek — den brunögda lutspeleskan, den gamla kvinnan knäböjande på bönpallen — än hållna i miniatyrformat och utförda med spetsig och sirlig pensel.**)

Dessa modell- och stoffmålningar utgjorde förstudier till de bilder med motiv ur historien eller ur dikten, som jämte allegorien nu en tid bortåt sysselsatte honom.

Han fann i »Drottningen af Saba hos kung Salomo» ett motiv, lämpligt för sin pensel, gjorde en studiefärd till Egypten, kom tillbaka till Rom men uppsköt länge att fullborda taflan. Den närmaste frukten af de egyptiska studierna blef i stället »Kleopatras död (1883).

Makart hade målat Kleopatras båtfaerd på Cydnus — Kleopatra som den praktlystna yppighetens representant. Kronberg målade sluttablån i den egyptiska drottningens lefnadsdrama, och hon var i den scen, han valt att framställa, den förkroppsligade viljekraften, härskarinnan, som vet hvad hon vill och som gör hvad hon vill, och som hellre dör än låter förödmjuka sig. Han framställde hennes död, så som Shakspeare skildrar den och så som Meinigarna *kanske* skulle ha satt den i scen, om »Antonius och Kleopatra» stått på deras spellista.

Kleopatra har befallt fram sin bästa skrud, sin mantel och sin drottningkrona. Hennes ena tärna har fallit till golvet, dödad af hennes kyss,

*) »Våren» var hembjuden till nationalmuseet för 15,000 kronor, men denna summa kunde då ej anskaffas. En »Amorins» inköptes 1878 af museet.

»Sommaren» och »Hösten» målades för att fylla två 1 meter breda och 4 meter höga väggfält i samma sal, där »Våren» intog midtpartiet. Därför de långkatekesliknande formaten, som ställde stora fordringar på målarens fyndighet i kompositionen.

Till ett fjärde väggfält i samma rum hade Kronberg ämnat framställa Vintern — amorinerna i sin smida, sysselsatta med att smida sina pilar.

**) Som porträttmålare gjorde han sig hemma känd 1877 genom Henrik Ibsens bild — mera ett paradporträtt än en karaktersstudie.

JULIUS KRONBERG.

559

den andra tärnan har förtviflad sjunkit på knä och höjer armarna mot himlen — nu gråta till och med gudarna!

Men **Kleopatra** fattar den giftiga ormen och låter den ringla upp för sin arm:

»Huggorm, kom!
Din skarpa tand skall lösa upp med ens
mitt lifs invecklade och hårda knut!» —

Kleopatras död.

Efter målning af J. Kronberg.

måste ha dess innehåll och mening fullt klar för sig — ett monumentalt framställningssätt, som ej fördjupar sig i enskildheter utan nöjer sig med att gifva konturerna och färgerna i stora drag, hade konstnären här både

Shakspeare gaf sedan Kronberg ämnen till två bilder ur »Romeo och Julia» — den ena framställande de båda älskande på balkongen i månskenet, den andra den döende Romeo i grafkapellet, scenen belyst af hans på golvet fällda, flammande och flämtande fackla. Och så följde 1888 det granna operasceneriet »Drottningen af Saba».

Men närmast efter »**Kleopatra**» hade **Kronberg** fullbordat ett arbete af vida större betydelse: »David och Saul».*)

Här var ej färgverknningen och ännu mindre accessoarerna hufvudsak. Ingendera delen var vårdslösad — tvärt om — men konstverkets tyngdpunkt och innehåll var koncentreradt i själuttrycket hos de båda människor, det framställde: den själssjuka härskaren och den sorglöse herdegossen, å ena sidan misstänksamhetens, slitningarnas, tviflets representant och å den andra sinneslugnets och hängifvenhetens.

Psykologiskt djup, uttryckt på ett så enkelt och lättfattligt sätt, att hvarje åskådare vid första anblicken af konstverket

*) Inköptes för lotteriet för Stockholms högskola 1885 och skänktes af vinnaren till nationalmuseum.

SWEDISH LIFE
IN TOWN AND
COUNTRY

By O. G. VON HEIDENSTAM

ILLUSTRATED

G. P. PUTNAM'S SONS
NEW YORK AND LONDON
The Knickerbocker Press

1904

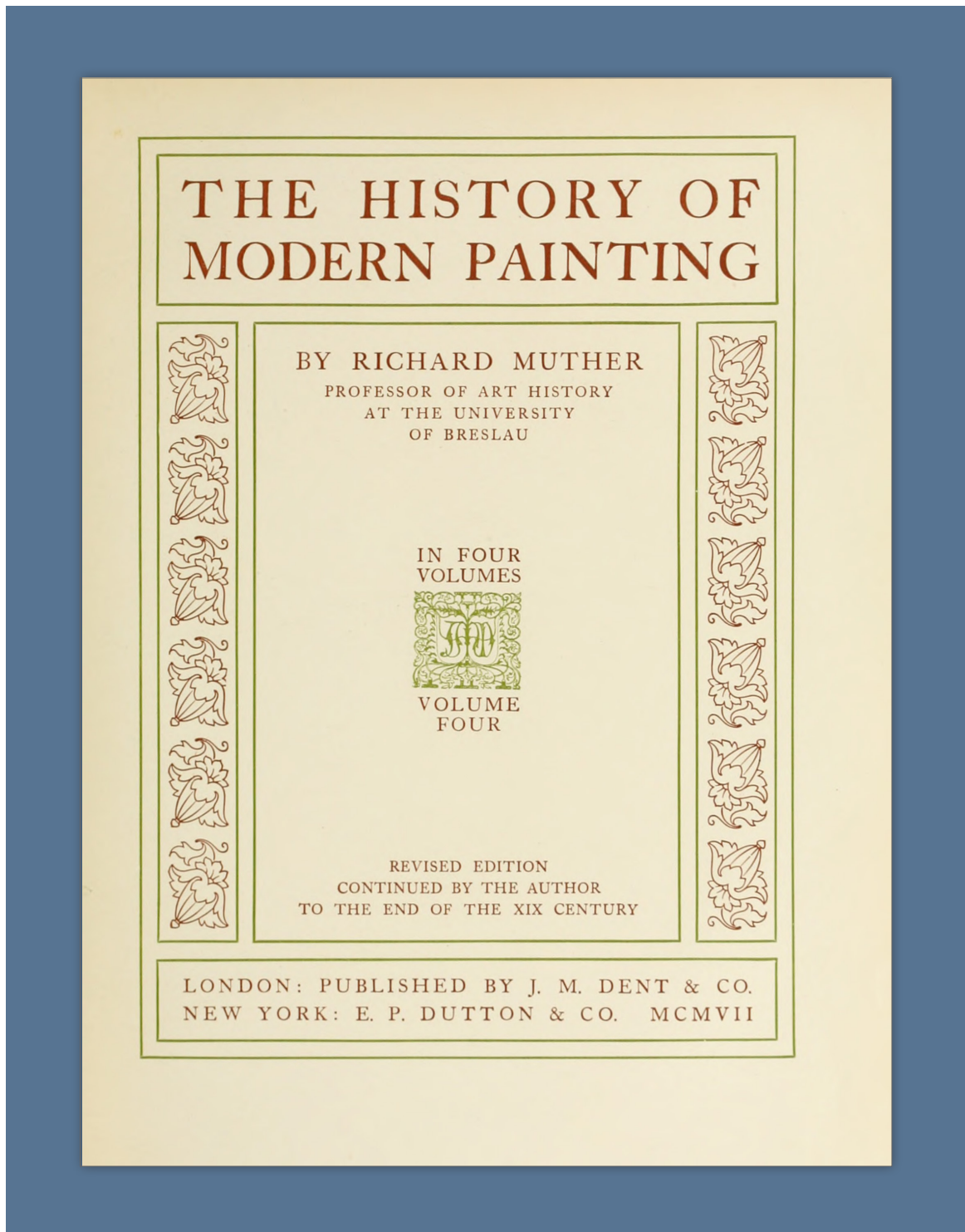
Swedish Life in Town and Country, New York and London, 1904, p. 172

freshness and grace, marked by exquisite colouring. His great historical painting, *Saul and David* (Stockholm Museum), is still more striking. The figure of Saul, proud and regal, with strikingly noble features but troubled gaze, is reclining, in Oriental garb, on a couch, his chin resting on his hand and elbow. At his feet, seated on the ground, is the youthful figure of David, with girded loins, stringing his harp, his face wrapped in the ecstasy of musical fervour. It is a fine picture, in the Hans Makart style, splendid in colouring and powerful in effect. The same style marks Kronberg's pictures, *The Queen of Sheba* (James Dickson Gallery), his *Hypatia* (Bunsow Gallery), his *Death of Cleopatra* (Tistad Château), the last taken from Shakespeare's scene in *Antony and Cleopatra*. These Oriental scenes serve to bring out the artist's admirable gifts of effective colouring. Most of all are these manifested, perhaps, in his ceiling decorations in the grand staircase of the Royal Palace, and in the church of Adolphus Frederic, which are masterpieces of decorative art.

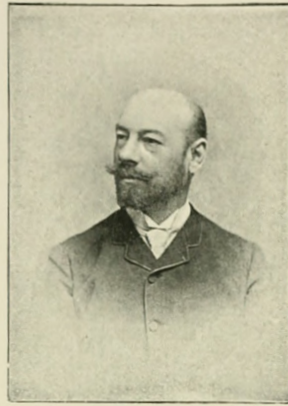
Baron Cederström has devoted himself more especially to the epopee of Charles XII. No one better than he can reproduce the weather-beaten faces, the silent grandeur and manly gravity of the heroes of that iron period of Swedish history. He shows it in his well-known pictures, *Recruiting* and *The Flag*; in his mural decorations, such as at the Town Hall of Malmö, representing Magnus

R. Muther, *The History of Modern Painting*, London, 1907, p. 196

Bonnier, Stockholm.
HUGO SALMSON.

ative pictures. His large ceiling-pieces in the Castle of Stockholm—an Aurora and a Svea amid the allegorical figures of Agriculture, Industry, and Art—are blithe and festal decorations, only distinguishable from those of Makart through Kronberg's gradual transition, in accordance with the tendency of the time, from the brown tone of his Munich period to brighter notes of colour.

Carl Gustav Hellquist, who was somewhat younger than the foregoing painters, belongs altogether to German art; he received his training in Munich, and he lies buried by the Isar. His melancholy fate excites compassion: he died mad just as he was beginning to be famous. His works, which are partly representations from the history of Sweden and the Reformation, partly *genre* pictures with monks like those of Grützner, and peasants like those of Defregger, are not such as have interest, thoroughly able as they are. After being in the beginning affected by Rosen, Piloty, and Munkacsy, Pradilla's "Surrender of Granada" caused him in 1883 to abandon brown bituminous painting in favour of a "modern" grey painting, which did more justice to the illumination of objects in open air. He likewise got the better of histrionic gesticulation. He represents events without any design of outward brilliancy and with the greatest possible fidelity to nature,—represents them honestly and straightforwardly, and avoids all straining after effect. Bronzed and weather-beaten figures have supplanted the fair regulation heads of Piloty, truth of sentiment and expression have taken the place of the traditional histrionic exaggeration. All his works result from an inflexible conscientiousness. But from an artistic standpoint this praise is equivalent to calling a man an honest fellow.

Sheba to King Solomon" he worked up into a gorgeous scenical piece in the style of Meininger. A journey to Egypt brought the beautiful serpent Cleopatra to his mind, and prompted him to paint his picture "The Death of Cleopatra," which, in its half romantic, half classical conception, might be the work of Rochegrosse. In the house which Kronberg built for himself splendour of colour, pleasure, and sportive exuberance were everywhere predominant. Like Makart, he has

summoned the world of Loves and Bacchantes into life once more; nor are they pale and bloodless, but fresh, robust, and clothed in brilliant colours and the sumptuous beauty of youth. As in the Viennese master, the historical subject is merely an excuse for encompassing a great pictorial whole. And, like Makart, he has done his best in decor-

Julius Kronberg | *Oil study for Cleopatra*

1882

Medium: Oil on canvas

Dimensions: 22^{7/8} x 14 inches | 58 x 35.5 cm

Nordiska Museet
Stockholm, Sweden

Julius Kronberg | *Wax study for Cleopatra*

1879

Medium: Wax on wooden base

Dimensions: 5^{1/2} x 3 inches | 14 x 8 cm

Nordiska Museet
Stockholm, Sweden

Julius Kronberg | *Wax study for Cleopatra*

1879

Medium: Wax on wooden base

Dimensions: 5 x 2^{1/2} inches | 12.5 x 6.5 cm

Nordiska Museet
Stockholm, Sweden

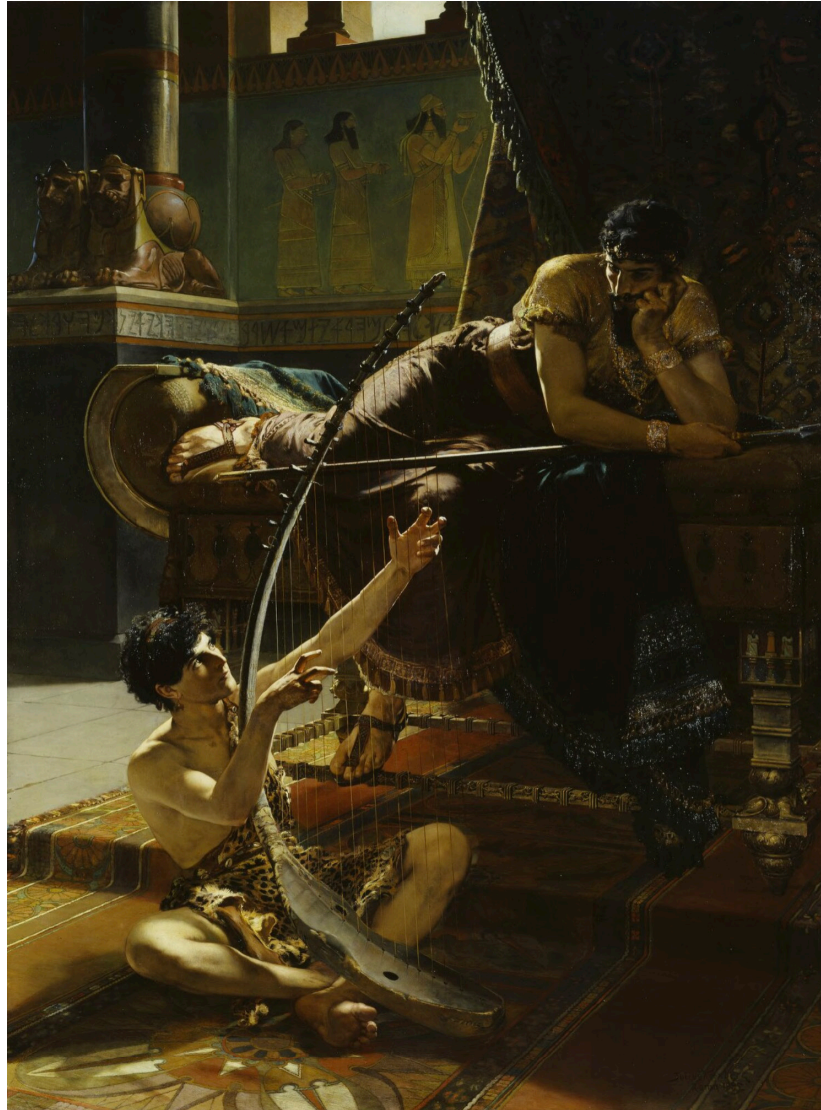

Julius Kronberg | *David and Saul*

1885

Medium: Oil on canvas

Dimensions: 117^{3/8} x 86^{5/8} inches | 298 x 220 cm

Julius Kronberg | *Hunting Nymph and Fauns*

1875

Medium: Oil on canvas

Dimensions: 106 x 51 inches | 269 x 130 cm

Julius Kronberg | *Charles XII*

1893

Medium: Oil on canvas

Dimensions: 111 x 63^{3/4} inches | 282 x 162 cm

The Royal Armory Museum
Stockholm, Sweden

Julius Kronberg | *King's Staircase Ceiling*

1890-94

Medium: Painted ceiling

The Royal Palace of Stockholm
Stockholm, Sweden

msrau.com | 504-826-8856